

Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 9869 af 25/09/2018 (Gældende)

Moms - et kørselskontor leverer momsfri taxikørsel

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 18-0984049

Moms - et kørselskontor leverer momsfri taxikørsel

Spørger er et kørselskontor, der er oprettet i henhold til den nye taxilov, som trådte i kraft den 1. januar 2018. Efter loven må taxikørsel kun sælges af et kørselskontor, mens selve kørslen udføres af selvstændige vognmænd, der har tilladelse til at udføre erhvervsmæssig personbefordring.

Skatterådet bekræfter, at de ydelser (taxikørsel), kørselskontoret leverer til kunderne, er momsfri personbefordring, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 15.

Skatterådet bekræfter endvidere, at når vognmænd med tilladelse til at udføre erhvervsmæssig personbefordring i biler, udfører personbefordringen for et kørselskontor, er vognmændenes ydelser også omfattet af momsfritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 15.

Skatterådsmøde 25. september 2018 - SKM2018. 493. SR

Spørgsmål

1. Er de ydelser, der leveres af Spørger til kunderne, momsfritagne efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, om personbefordring?
2. Er de ydelser, der leveres fra de selvstændige vognmænd til spørger, momsfritagne efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, om personbefordring?

Svar

1. Ja
2. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Fra 1. januar 2018 er nye regler for taxikørsel trådt i kraft. Disse regler medfører nye strukturer på taximarkedet. På grund af en overgangsperiode vil de tidligere og de nye strukturer i en periode kunne fungere side om side – dog således at hver enkelt organisation skal træffe et valg.

Tidligere var det et krav, at taxivognmænd slog sig sammen i fælles bestillingskontorer, der sørgede for at modtage og videreformidle bestillinger af taxier. Disse bestillingskontorer er traditionelt blevet drevet som foreninger. Under de hidtil gældende regler har det været taxivognmændene, der leverede taxikørslen til kunderne, mens bestillingskontoret alene havde en koordinerende rolle.

Under de nye regler afløses bestillingskontorerne af kørselskontorer. Kørselskontorer kan drives i selskabsform. Af den ny taxilov fremgår, at *"Taxikørsel må kun sælges af et kørselskontor"* (§4, stk. 2, i Taxiloven (lov nr. 1538 af 19/12 2017)). Selve kørslen må dog kun udføres af fysiske eller juridiske personer med en tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring (én tilladelse pr. køretøj).

Den gruppe af vognmænd, der hidtil har været tilsluttet Sammenslutningen X, planlægger fremover at udbyde taxikørsel via et kørselskontor drevet af det nystiftede selskab Y A/S. I overensstemmelse med formuleringen i den nye taxilov vil det være Y A/S, der sælger taxikørsel til kunderne, mens vognmændene fremover vil være underleverandører til Y A/S.

Y A/S stiller ifølge kontrakten turformidlingsudstyr til rådighed for vognmandens vogn(e). I den forbindelse er det Y A/S, der fastsætter priserne over for kunderne, og disse priser udregnes af det i vognene installerede udstyr. Y A/S står desuden for indsamling, opbevaring og videregivelse af turdata i overensstemmelse med taxilovens § 20. I forbindelse med samarbejdet er der en række forudsætninger,

som vognmænd og chauffører skal opfylde, mens Y A/S leverer de nødvendige informationer mv til vognmænd og chauffører, f.eks. obligatoriske kurser i turformidlingssystemet og service.

Betalinger fra kunder tilfalder Y A/S, mens vognmændene modtager betaling for udført kørsel på ugentlig basis. Betalingen til vognmændene svarer til kundebetalinger for ture afviklet i vognmandens vogn(e) i den pågældende uge, minus et fast beløb på p.t. kr. AA pr. vogn. Desuden fratrækkes udgifter til vognenes forbrug vedr. brobizz og TMS (Taxi Management System – Københavns Lufthavns system til regulering af taxier) samt evt. betaling for serviceforsikring (frivillig forsikring til dækning af evt. reparationer af turformidlingsudstyret). Risikoen for manglende betaling fra kunder, der har kredit, ligger hos Y A/S. Såfremt vognmanden/chaufføren ikke ved kontantture modtager betaling fra kunden, modregnes det pågældende beløb i forbindelse med afregningen med vognmanden. For kontantture ligger betalingsrisikoen dermed indirekte hos vognmanden, da han eller hans chauffør er ansvarlig for at opkræve betalingen til Y A/S hos kunden. Til information kan oplyses, at det beløb, der mangler i betaling for kontant ture er meget begrænset (der er dog ikke konkrete tal herpå), mens tabet på kontokunder i 2017 var BB kr. ud af en samlet kontoomsætning på CC mio.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det er vores opfattelse, at både spørgsmål 1 og spørgsmål 2 skal besvares med ”Ja”.

Lovgrundlag:

Af momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, fremgår:

”§13

Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

1)...

15) Personbefordring. Fritagelsen omfatter dog ikke anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel. I forbindelse med befordring til eller fra udlandet omfatter fritagelsen efter 1. pkt. tillige passagerens ledsagende bagage og transportmidler.

16) ”

Momsfritagelsen for personbefordring fremgår ikke af de generelle fritagelsesbestemmelser i Momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem). Den danske momsforfritagelse for personbefordring skyldes, at personbefordring var momsforfritaget på det tidspunkt, hvor 6. momsdirektiv trådte i kraft, og fritagelsen har derfor hjemmel i Momssystemdirektivets artikel 371, jf. Bilag X til direktivet:

”Artikel 371

De medlemsstater, som pr. 1. januar 1978 fritog de transaktioner, der er anført i bilag X, del B, kan fortsætte med at fritage dem på de betingelser, der var gældende i hver af de berørte medlemsstater på samme dato.”

”Bilag X, Del B: Transaktioner, som medlemsstaterne kan fortsætte med at fritage for afgift

...

10) Befordring af personer...

...”

Praksis:

SKM2005. 363. LSR–

Landsskatteretten fandt, at et erhvervsrejsebureau ved formidling af salg af flybilletter handlede for fremmed regning, fordi det var flyselskaberne, der bar risikoen for flytransporten. Samtidig handlede erhvervsrejsebureauet i flyselskabets navn, når det formidlede salg af flybilletter. Da bureauet derfor handlede for fremmed regning og i en andens navn, kunne bureauet ikke regnes for selv at have modtaget og leveret flytransporten, fordi ML § 4, stk. 4, kun omfatter formidlere, der handler i eget navn, men for en andens regning.

SKAT har i SKM2006. 395. SKAT kommenteret på ovenstående afgørelse, herunder i forhold til taxikørsel og bestillingskontorers formidling af kørsel. Af SKAT-meddelelsen fremgår, at formidling af taxikørsel ikke kan anses for omfattet af momsfratagelsen for personbefordring (men i stedet er momsfrataget efter en anden bestemmelse). Da disse bemærkninger vedrører formidling under den tidligere ordning, hvor vognmanden var leverandør af taxikørslen, og bestillingskontoret alene formidlede kontakten med kunden, er denne praksis ikke anvendelig på den foreliggende situation.

Spørgsmål 1

Det er vores opfattelse, at Y A/S til kunderne leverer personbefordring, der er momsfrataget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 15.

Y A/S udbyder i overensstemmelse med den nye taxilov § 4, stk. 2, taxikørsel til kunderne. Over for kunden fremstår Y A/S som leverandør af taxikørslen, da den foretages under Y's "varemærke". Det vil da også normalt være Y A/S, kunden henvender sig til, hvis der er problemer med turen, hvorefter Y A/S vil tage forholdet op med chauffør/vognmand og evt. pålægge dem at afhjælpe problemet eller, hvis relevant, uddele sanktioner over for chauffør og/eller vognmand.

Det er Y A/S, der fastsætter prisen for turen (eller prisen for de priselementer, på baggrund af hvilke prisen udregnes, f.eks. starttakst, kilometertakst og takst for ventetid) – inden for det prisloft, der er fastsat med hjemmel i taxiloven.

Turformidlingssystemet vil ved turens afslutning udskrive en kvittering til kunden. Af denne kvittering vil Y A/S' cvr-nummer fremgå. Ligeledes vil også fremgå vognens nummer, da det er afgørende for identifikationen, hvis der opstår problemer.

Det er derfor vores opfattelse, at spørgsmål 1 skal besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Ligeledes er det vores opfattelse, at taxivognmændene til Y A/S leverer momsfri personbefordring.

Vognmændene foretager befordring af personer på vegne af Y A/S.

Dette gælder også gadeture, hvor chaufføren prajes på gaden, men fortsat udfører kørslen på vegne af Y A/S. Til information udgør gadeture ca. 1/3 af det samlede antal ture.

Vognmænd og chauffører er i forbindelse med kørslen forpligtet til at overholde en række regler fx for, hvordan kørslen skal foretages og hvordan vognen skal se ud. Y A/S indestår over for vognmanden for betaling, hvor der er givet kredit på foranledning af Y A/S. At Y A/S modregner eventuel manglende

betaling for kontantkunder ved afregningen med vognmanden er en logisk følge af, at vognmand og chauffør ellers ikke har noget incitament til at sikre kontantkunders betaling for turen.

Den samlede ydelse, vognmanden leverer til Y A/S, udgør befordring af Y A/S' kunder fra A til B. Momsfritagelsen for personbefordring indeholder ikke noget krav om, at den befordrede skal være en deltager i transaktionen for at anvende fritagelsen. Derfor finder vi, at den leverede ydelse er momsfrigivet som personbefordring.

Det er derfor vores opfattelse, at også spørgsmål 2 skal besvares med "Ja".

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at de ydelser (taxikørsel) Spørger leverer til kunderne er momsfri personbefordring, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 15.

Begrundelse

Spørgsmålet tager afsæt i lov nr. 1538 af 19. december 2017 (taxiloven), som trådte i kraft den 1. januar 2018.

Af taxilovens § 3, stk. 1, fremgår det, at det kræver tilladelse til at udføre erhvervsmæssig persontransport i biler. Af lovens § 3, stk. 2, fremgår det, at Transport-, bygnings- og boligministeren efter ansøgning udsteder tilladelse til erhvervsmæssig persontransport til virksomheder, der opfylder en række nærmere oplyste betingelser.

En tilladelse til erhvervsmæssig persontransport kan bl.a. anvendes til taxikørsel, jf. taxilovens § 4, stk. 1, nr. 3.

Af taxilovens § 4, stk. 2, fremgår det, at taxikørsel kun må sælges af et kørselskontor. Af lovens § 5 fremgår det, at Transport-, bygnings- og boligministeren efter ansøgning udsteder tilladelse til at drive kørselskontor til virksomheder, der opfylder en række nærmere oplyste betingelser.

Efter det oplyste har Spørger tilladelse til at drive kørselskontor med salg af taxikørsel, mens selve kørslen udføres af selvstændige vognmænd, der har tilladelse til at udføre erhvervsmæssig personbefordring.

Det er på den baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at kørselskontoret, dvs. Spørger, er den reelle leverandør af personbefordringen, uanset at kørslen udføres af selvstændige vognmænd med tilladelse til at udføre erhvervsmæssig persontransport i biler.

De ydelser (taxikørsel) Spørger leverer til kunderne kan derfor anses for momsfri personbefordring, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 15.

Virksomheder, der leverer momsfri personbefordring, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, er omfattet af lønsumsafgiftspligten, jf. lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 1.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at de ydelser de selvstændige taxivognmænd leverer til Spørger, er momsfri personbefordring, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 15.

Begrundelse

Som det fremgår af begrundelsen til besvarelsen af spørgsmål 1, er det Skattestyrelsens opfattelse, at kørselskontoret, dvs. Spørger, er den reelle leverandør af personbefordringen, uanset at kørslen udføres af selvstændige vognmænd med tilladelse til at udføre erhvervsmæssig personbefordring i biler.

Efter praksis er de vognmænd, som udfører personbefordring i busser for Trafikselskaber, der reelt er leverandør af den momsfri personbefordring, omfattet af momsfritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 15.

Det samme er efter Skattestyrelsens opfattelse tilfældet, når vognmænd med tilladelse til at udføre erhvervsmæssig personbefordring i biler, udfører personbefordringen for et kørselskontor.

Virksomheder, der leverer momsfri personbefordring, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, er omfattet af lønsumsafgiftspligten, jf. lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 1.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med ”Ja”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1 og 2

Lovgrundlag

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 15:

”§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

--

15) Personbefordring. Fritagelsen omfatter dog ikke anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel. I forbindelse med befordring til eller fra udlandet omfatter fritagelsen efter 1. pkt. tillige passagerens ledsagende bagage og transportmidler.

--”

Praksis

Den juridiske vejledning, D. A. 5.15 Personbefordring (uddrag)

”Hvilke transportmidler er omfattet?

Momsfritagelsen for personbefordring omfatter som udgangspunkt transport af personer med alle former for transportmidler, bortset fra turistbuskørsel. Momsfritagelsen for personbefordring omfatter eksempelvis:

- Buskørsel
- Togtransport
- Hyrevognskørsel
- Ambulancekørsel
- Færgeoverførsel

– Flytransport. ”

”Hyrevognskørsel

Momsfritagelsen for personbefordring omfatter hyrevognskørsel med passagerer. Kørsel med varer er derimod ikke omfattet.

Hyrevognsmænd er derfor momspligtige af kørsel med varer og lejlighedsvis kørsel med hastende småfor-sendelser uden ledsager. Se SKM2003. 133. TSS.

En hyrevognsmands salg af reklameydelser i form af lysskilte og streamers m.v. er også momsplig-tig. Sidstnævnte gælder også, hvis ydelsen leveres i underentreprise for bestillingskontorer og taxasam-menslutninger. ”

Den juridiske vejledning, D. B. 2.9 Persontransport (uddrag)

”Særligt om offentlige trafikselskaber

Offentlige trafikselskaber skal betale lønsumsafgift fra 1. januar 2009. Det skyldes, at trafikselskabet er den reelle leverandør af persontransportydelsen. Det er uden betydning, om driften er udliciteret til entreprenører (vognmænd). Se SKM2009. 283. SKAT.

Det er SKATs opfattelse, at vognmændene er lønsumsafgiftspligtige af de persontransportydelser, som vognmændene udfører for trafikselskabet. Det skyldes, at ydelserne er momsfri persontransport efter ML § 13, stk. 1, nr. 15, og derfor er lønsumsafgiftspligtige. ”